

Instruirea ofițerilor de poliție din Republica Moldova noiembrie 2012

Jocul de rol 1 Consecințele juridice pentru violența în familie

Formatorii prezintă participanților următorul joc de rol. Un formator joacă rolul de consilier, în timp ce un alt formator este Tomas. După jocul de rol, formatorii cer participanților să se împartă în grupuri mici și să discute despre ce ar trebui să i se întâmple lui Tomas. Grupurile discută despre opțiunile oferite, după care raportează înapoi grupului mai mare. După raportarea tuturor grupurilor, formatorii conduc o discuție privind importanța consecințelor juridice pentru acte de violență.

Premize

Tomas a avut o lungă istorie de violență împotriva soției sale, Valentina. După un incident, poliția l-a arestat în cele din urmă pentru agresiune în familie pasibilă de pedeapsă penală. El a fost condamnat și – s-a impus următoarea pedeapsă. Instanța a ordonat un termen de probațiune de un an. Instanța a dispus, de asemenea, pedeapsa cu închisoare pentru termenul de 90 zile. Totuși, instanța a declarat că el nu va trebui să facă închisoare dacă se va conforma celorlalte părți ale deciziei judecătorești. Celelalte părți ale deciziei judecătorești au fost o cerință ca Tomas să participe la un program de reabilitare pentru agresori cu durata de douăsprezece săptămâni și să nu fie violent din nou cu soția sa. De asemenea, el trebuia să facă un tratament pentru alcoolism. Dacă el ar fi îndeplinit cu succes aceste cerințe ale hotărârii judecătorești, el nu ar fi trebuit să facă închisoare.

Când a venit pentru prima oară la programul de reabilitare a agresorilor, el a semnat un acord în care se stabilea că dacă el va fi violent în perioada cât va dura programul de reabilitare respectiv, acest lucru va avea consecințe, inclusiv posibilitatea de a merge la închisoare pentru a executa pedeapsa.

Inițial când s-a înscris la programul pentru agresori, Tomas era foarte ostil, crezând că el a reușit să înlăture problema care, în opinia sa a fost cauzată de consumul de alcool. El se opunea cu înverșunare și refuza să analizeze comportamentul.

La un anumit moment în primele douăsprezece săptămâni de program el a început totuși să se schimbe și a devenit un participant ideal la programul de reabilitare a agresorilor:

El a muncit din greu pentru schimbarea propriului comportament.

El a discutat aprig cu ceilalți participanți din grup, și-a îndeplinit sarcinile de bună voie și a discutat comportamentul său cu alți bărbați din program.

Soția lui Tomas, Valentina, a spus consilierului care era responsabil despre operarea programului despre cât de mult s-a schimbat el.

Jocul de rol

Tomas a venit cu 15 minute înainte ca grupul său să înceapă să vorbească cu consilierul lui. El explică consilierului său că a învățat foarte multe în program, dar că există ceva despre care el ar vrea să discute atât cu consilier și, cât și cu ceilalți din grup. Are loc următoarea discuție.

Consilierul: "Ce putem face pentru tine, Tomas?"

Tomas: "V-aș putea spune dvs. mai întâi. Am fost violent cu soția mea săptămâna trecută."

Consilierul: "Spune-mi ce sa întâmplat?"

Tomas: "Ne-am certat în privința facturilor în timp ce luam cina și am văzut că lucrurile au început să degereze, așa că i-am spus că nu vreau să discut despre asta acum și i-am spus că cel mai bine ar fi

să ies pentru ceva timp"

Consilierul: "Deci, i-ai spus că vrei să faci o pauză. Erai agitat. Aveai senzația că ești pe cale să devii violent..?"

Tomas: "Nu, nu simțeam că devin violent, dar simțeam că ambii ne enervam și ne înfuriam. Pentru mine acesta a fost un semn că trebuie să ies - - cum am discutat și în grup".

Consilierul: "Ok, deci i-ai spus că vrei să abandonezi subiectul pentru un timp. Strigai sau făceai altceva la acel moment? Ai intimidat soția în vreun fel?"

Tomas: "Nu, i-am spus doar că vroiam să abandonăm subiectul, că vom discuta această problemă mai târziu. M-am ridicat de la masă, mi-am pus vasele în chiuveta și am mers jos pe hol, am intrat în dormitor și mi-am luat geaca, intenționând să ies. Ea stătea în hol cu mâinile în șolduri și mi-a spus, "Nu, noi trebuie să discutăm ceea ce am început."

Consilierul: "Deci, ea stătea acolo și nu te lăsa să pleci. Asta încerci să spui, ea îți bloca calea?"

Tomas: Exact. Ea stătea în calea mea spunând că trebuie să terminăm discuția. Eu am încercat să discut rațional cu ea. I-am spus că nu este momentul potrivit pentru a discuta această problemă, dar ea continua să insiste că trebuie să terminăm discuția, iar eu doar încerc să evit conflictul. Dar nu era așa! Eu pur și simplu am înțeles că nu vom ajunge nicăieri în această discuție și că nu suntem în stare să discutăm rațional. "

Consilierul: "Ok, ce s-a întâmplat atunci?"

Tomas: "Ei bine, am mai vorbit puțin și ea a început să vorbească despre fiul meu vitreg, spunând cel mai dureros lucru auzit de la ea vreodată. Țineți minte, am vorbit în grup despre fiul vitreg al meu, Noah și despre cum l-am crescut pe acest băiețuș de când el avea doi ani și pentru el sunt un tată adevărat. Și, dintr-o dată, ea îmi spune că este fericită că Noah nu are genele mele în sânge. Era cel mai dureros lucru pe care mi l-a spus vreodată. "

Consilierul: "Ce-ai făcut atunci?"

Tomas: Am apucat-o de cămașă și am împins-o spre perete. Aveam de gând să o dau jos, eram atât de supărat. Eram lângă scări și ea și-a pierdut echilibrul și a căzut pe scări. M-am oprit și nu am lovit-o. Dar am văzut teroarea din ochii ei și am lăsat-o în pace. Era teroarea pe care o vedeam în ochii ei atunci când o băteam. AM lăsat-o în pace și am plecat.

Consilierul: (Îl întrerupe pe Tomas) - "Vreau să mă întorc la situația care s-a produs când erați lângă perete. Spui că ai împins-o spre perete. O țineai de cămașă. Ea s-a lovit cu capul de perete... ? "

Tomas: "Da, ea s-a lovit cu capul de perete atunci când am împins-o. Asta am făcut. Apoi, ea și-a pierdut echilibrul și a căzut pe scări...."

Consilierul: "Și tu nu i-ai lovit-o."

Tomas: "Nu, nu am lovit-o. Mi-am încleștat pumnii, dar nu am lovit-o. Am lăsat-o în pace imediat după ce am împins-o spre perete..."

Consilierul: "Apoi ai plecat de acasă. Ai spus ceva? Ai ajutat-o după ce a căzut sau ai verificat dacă nu a pățit nimic grav?"

Tomas: "Nu, am plecat și m-am plimbat pe jos, aveam de gând să mă duc la bar, dar m-am gândit că după toate eforturile depuse, acest lucru ar fi fost nu chiar bun pentru sobrietatea mea, pentru că ar fi

distrus tot ce am reușit. M-am plimbat, am sunat-o câteva ore mai târziu, mi-am cerut scuze și am spus că pot să nu vin acasă dacă ea așa vrea sau dacă îi este frică de mine. Ea a vrut ca eu să vin acasă, ceea ce am și făcut. "

Consilierul: "Ce s-a întâmplat când ai venit acasă?"

Tomas: "Am vorbit aproape toată noaptea, mi-am cerut scuze și i-am mulțumit că nu a sunat la poliție. Avea vânătași mari, cred că de la căzătură de pe scări. Ea mi-a spus că este important pentru ea ca eu să vă spun ce am făcut. I-am promis că o voi face. Știu că ați putea suna la poliție acum și eu să merg la închisoare. Am vorbit despre răspundere în grup și iată unde am ajuns."

Jocul de rol se termină. Acum participanții trebuie să decidă ce consecințe ar trebui să fie aplicate pentru comportamentul agresiv al lui Tomas.

Formatorul informează publicul despre faptul că consilierul a sunat-o pe Valentina pentru a verifica dacă tot ce a spus Tomas consilierului este adevărat și corect.

Formatorii explică publicului că fiecare persoană de la masa lor ar trebui să aibă posibilitatea de a spune ce crede că ar trebui să se întâmple și de ce.

După ce toată lumea a avut o ocazie să spună ce crede că ar trebui să se întâmple și de ce, grupul va avea o discuție generală și va încerca să ajungă la un acord cu privire la ceea ce trebuie să se întâmple.

Formatori transmit foaia cu opțiunile, dintre care participanții vor face alegerea lor. Participanții pot propune și alte opțiuni.

Fiecare masă trebuie să aleagă o persoană care va raporta grupului mare despre soluția la care a ajuns masa lor în privința violenței comise de Tomas în acest caz și despre problemele importante discutate la masa lor.

Opțiuni: Ce ar trebui să se întâmple lui Tomas?

- Să fie impus să reînceapă ședințele în grupul pentru agresori
- Să continue să participe la ședințele grupului de agresori
- Să fie transmis cazul în judecată și agresorul să meargă la închisoare
- Cazul să fie transmis în instanță, agresorul să fie trimis la închisoare, să fie eliberat mai devreme și să reînceapă participarea la ședințele grupului de agresori
- Victima să decidă ce urmează să se întâmple
- Grupul de agresori să decidă ce urmează să se întâmple
- Victima va avea nevoie de consiliere
- Instanța trebuie să impună participarea la consiliere în probleme de căsătorie pe lângă participarea la ședințele grupului de agresori
- Nimic nu trebuie să se întâmple pentru că el a raportat incidentul și lucrurile merg spre bine

Aspecte importante

1. Noi toți avem anumite prejudecăți și stereotipuri care sunt niște obstacole în fața tragerii la răspundere a agresorilor pentru acte de violență în familie. Unele dintre acestea sunt:

- Victima poartă vina pentru violența produsă

- Ea l-a provocat, nu este vina lui
 - Ea ar trebui să învețe cum să se comporte pentru ca el să nu devină violent
 - Este o pereche disfuncțională și ei trebuie să învețe cum să trăiască împreună în pace
2. Este important ca nici unul dintre noi să nu găsească scuze pentru agresorii în violența în familie și să ne asigurăm că ei sunt trași la răspundere pentru violență.
 3. Este important să existe consecințe rapide și serioase pentru violența în familie din sistemul juridic
 4. Este important ca toate hotărârile judecătorești să fie respectate
 5. Spusul lucrurilor negative sau insultătoare nu este o infracțiune. "Provocarea" nu este o infracțiune.
 6. Nu este realist să ne așteptăm ca sistemul de justiție să poată interveni în toate certurile verbale în familie. Nici un guvern nu are resurse pentru aceasta, și nici nou nu ne dorim acest lucru.
 7. Solicitarea consilierii de cuplu transmite mesajul că ambele părți sunt de vină pentru violență.
 8. Propunerea ca victima să decidă ce consecințe ar trebui să existe transmite mesajul că violența în familie este o chestiune privată, de familie, nu o crimă publică pe care statul o consideră o prioritate și o anchetează agresiv.